

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Veselky a soudců JUDr. Olgy Bokotejové a Evy Sedláčkové v právní věci oprávněného: **CARLO ROMANI, s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Jilská 18, zastoupeného Mgr. Ing. Jaromírem Škárrou, advokátem se sídlem Brno, Pekárenská 12, proti povinnému: **LORINFAJ, s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Maiselova 60/3, o **nařízení exekuce na peněžitě plnění**, k odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. července 2012, č.j. 49EXE 1552/2012-31,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se ve výroku I. **p o t v r z u j e .**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením nařídil soud I. stupně k návrhu oprávněného podle § 44 odst. 3 zák.č. 120/2001 Sb. (dále zákon) exekuci podle pravomocného a vykonatelného rozhodčího nálezů rozhodce Mgr. Jakuba Juráska ze dne 9.2.2012, č.j. R-582/2012, ve spojení s usnesením ze dne 29.2.2012, č.j. R-582/2012, k vymození pohledávky oprávněného ve výši 192.619,-Kč se smluvním úrokem z prodlení vyčísleným ve výroku I., nákladů předcházejícího řízení ve výši 55.170,-Kč, pro náklady oprávněného v exekučním řízení a náklady exekuce, když provedením exekuce a vymožením nákladů řízení pověřil soudního exekutora JUDr. Tomáše Vránu, Exekutorský úřad Komenského 38, Přerov (výrok I.), přičemž zamítl návrh oprávněného na nařízení exekuce pro úrok z prodlení za období od 26.3.2011 do zaplacení, neboť příslušenství pohledávky za toto období nebylo oprávněnému přiznáno vykonatelným exekučním titulem (výrok II.).

Proti tomuto usnesení podal povinný odvolání směřující podle obsahu do výroku I., v němž zejména tvrdil, že oprávněný pravdivě neuvádí výši částky, která měla být původně zaplacená na základě dodaného zboží, že faktura za vystavené zboží společností oprávněného byla doručena po 12 měsících těsně před zahájením soudního sporu, že do té doby žádná faktura vystavena nebyla. Odvolatel namítal, že bylo oprávněnému vráceno větší množství jeho výrobků z důvodu reklamace, že oprávněný zatajil skutečnost o písemné dohodě převedení zbývajících doplatků na třetí osobu, byl-li tento dokument sepsán, orazítkován a podepsán jednatelkou povinného. Zmíněné námitky však oprávněný neakceptoval.

Oprávněný v písemném vyjádření vyvracel odvolací důvody povinného a navrhl, aby bylo odvolání zamítnuto.

Odvolací soud projednal věc, aniž za tím účelem nařizoval odvolací jednání (§ 212 a § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.), přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. v rozsahu, v němž bylo odvoláním napadeno, a došel k závěru, že odvolání není opodstatněno.

Soud I. stupně v projednávané věci postupoval správně, jestliže předmětnou exekuci nařídil podle § 44 odst. 3 zákona, neboť k takovému postupu měl splněny předpoklady stanovené v § 35 a násl. zákona. Titulem pro nařízení exekuce je rozhodčí nález rozhodce Mgr. Jakuba Juráska ze dne 9.2.2012, č.j. R-582/2012, který nabyt právní moci 22.2.2012 a 26.2.2012 se stal vykonatelným, ve znění usnesení téhož rozhodce ze dne 29.2.2012, č.j. R-582/2012, jenž nabyt právní moci 7.3.2012 a 11.3.2012 se stal vykonatelným, přičemž se jedná o rozhodnutí, které je podle § 40 odst. 1 písm. c) zákona exekucním titulem. Soud I. stupně tedy nařídil exekuci podle pravomocného a vykonatelného rozhodčího nálezu v rozsahu nepřekračujícím uloženou povinnost ve prospěch toho, kdo je v tomto rozhodnutí označen jako oprávněný, a proti tomu, kdo je označen jako povinný, když i správně pověřil provedením exekuce výše jmenovaného exekutora. Za těchto okolností odvolací soud odvolací námitky povinného v dané souvislosti neseznal právně relevantními.

Ze shora uvedených důvodů proto odvolací usnesení soudu I. stupně ve výroku I. podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil.

Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 29. listopadu 2012

JUDr. Ivo Veselka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
H. M.